

ii) kansallinen tuomioistuin toteaa myöhemmin, että muutunut käytäntö vastaa kansallisen lainsäädännön oikeaa merkitystä;

iii) jäsenvaltio ei voi kansallisen ja/tai yhteisön oikeuden periaatteiden nojalla, mukaan lukien luottamuksensuojan periaate, estoppel-periaate, oikeusvarmuuden periaate ja taannehtivuuskiellon periaate, ja/tai vanhentumisaikojen vuoksi kantaa arvonlisäveroa suorituksista, joita pidettiin aiemmin arvonlisäverosta vapautettuina?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 26.5.2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. The Rank Group PLC

(Asia C-260/10)

(2010/C 209/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Vastapuoli: The Rank Group PLC

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Jos jäsenvaltio käyttäessään kuudennen arvonlisäverodirektiivin (¹) 13 artiklan B kohdan f alakohtaan perustuvaa harkintavaltaansa sääti, että tietyn tyyppiset uhka- tai rahapeleissä käytettävät laitteet (ns. III osan rahapelilaitteet) ovat arvonlisäveron alaisia ja toiset tällaiset laitteet (mukaan lu-

kien fixed odds betting terminals, ns. FOBT-laitteet) ovat vapautettuja arvonlisäverosta, ja jos katsotaan, että jäsenvaltio tällöin loukkasi verotuksen neutraalisuuden periaatetta: kun vertaillaan III osan rahapelilaitteita ja FOBT-laitteita,

i) onko se ratkaisevaa tai ii) onko sillä merkitystä, että

a) FOBT-laitteet tarjosivat toimintoja, joita voitiin pitää "vedonlyöntinä" kansallisen lainsäädännön mukaan (tai joita asianomainen sääntelyviranomainen käyttäessään sääntelyvaltaansa oli valmis pitämään kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettuna vedonlyöntinä)

ja

b) III osan rahapelilaitteet tarjosivat toimintoja, jotka luokiteltiin kansallisessa laissa eri tavalla, nimittäin "rahapeleiksi", ja että rahapeleihin ja vedonlyöntiin sovellettiin eri sääntelyjärjestelmiä uhka- ja rahapelien valvontaa ja sääntelyä koskevan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan? Jos näin on, mitkä ovat kyseisten sääntelyjärjestelmien ne erot, jotka kansallisen tuomioistuimen olisi otettava huomioon?

2) Arvioitaessa, edellyttääkö verotuksen neutraalisuuden periaate kysymyksessä 1 mainittujen laitetyyppien (FOBT-laitteet ja III osan rahapelilaitteet) samanlaista verokohtelua, mikä abstraktiotaso kansallisen tuomioistuimen on omaksuttava, kun se ratkaisee, ovatko tuotteet samankaltaisia? Erityisesti missä määrin on otettava huomioon seuraavat seikat:

a) FOBT-laitteiden ja III osan rahapelilaitteiden sallittujen enimmäispanosten ja -palkintojen samankaltaisuudet ja erot;

b) se, että FOBT-laitteita voitiin pelata ainoastaan tietyn tyyppisissä tiloissa, joille on myönnetty vedonlyöntilupa ja jotka olivat erilaiset kuin tilat, joille oli myönnetty rahapelilupa, ja joita koskivat myös erilaiset lakisääteiset rajoitukset (vaikka FOBT-laitteita ja enintään kahta III osan rahapelilaitetta voitiin käyttää rinnakkain tiloissa, joille oli myönnetty vedonlyöntilupa);

c) FOBT-laitteilla voittomahdollisuus liittyi suoraan julkaisuihin kiinteisiin kertoiimiin, kun taas III osan rahapelilaitteilla voittomahdollisuutta voitiin joissakin tapauksissa muuttaa laitteella, jolla varmistettiin tietty voittoprosentti operaattorille ja pelaajalle tietyllä aikavälillä;

d) FOBT-laitteissa ja III osan rahapelilaitteissa käytettävien formaattien yhtäläisyydet ja erot;

- e) FOBT-laitteiden ja III osan rahapelilaitteiden yhtäläisyydet ja erot laitteen ja pelaajan välisen vuorovaikutuksen osalta;
- f) se, olivatko edellä mainitut seikat pelaajien enemmistön tiedossa tai pitikö pelaajien enemmistö niitä merkityksellisinä tai tärkeinä;
- g) se, onko erilainen arvonlisäverokohtelu oikeutettu edellä mainittujen seikkojen perusteella?
- 3) Tilanteessa, jossa jäsenvaltio käyttäessään kuudennen arvonlisäverodirektiivin 13 artiklan B kohdan f alakohdan mukaista harkintavaltaansa vapautti uhka- tai rahapelit arvonlisäverosta mutta määräsi tiettyyn luokkaan kuuluvat uhka- tai rahapeleissä käytettävät laitteet arvonlisäveron alaisiksi,
- a) voiko jäsenvaltio vedota asianmukaiseen huolellisuuteen liittyvään puolustautumisperusteeseen, kun väitetään, että kyseinen jäsenvaltio on loukannut verotuksen neutraalisuuden periaatetta; ja
- b) jos kysymykseen vastataan myöntävästi, mitkä tekijät ovat merkityksellisiä arvioitaessa, voiko jäsenvaltio vedota kyseiseen puolustautumisperusteeseen?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, EYVL L 145, s. 1.

Înalta Curte de Casație și Justiție (Romania) 28.5.2010 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö — rikosoikeudenkäynti Gheorghe Kita vastaan

(Asia C-264/10)

(2010/C 209/41)

Oikeudenkäyntikieli: romanian

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Înalta Curte de Casație și Justiție

Rikosoikeudenkäynnin vastaaja

Gheorghe Kita

Ennakkoratkaisukysymys

Onko eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2002/584/YOS (¹) 5 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että aiemmin eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella syytemenettelyä varten luovutetun tuomitun henkilön palauttaminen (siirtäminen) valtioon, jonka kansalainen hän on, tapahtuu automaattisesti myös, jollei hän ole antanut siihen suostumustaan, kun tämä suostumus on tuomittujen siirtämisestä tehdyn yleissopimuksen mukainen edellytys?

(¹) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä tehty neuvoston puitepäättös (EYVL L 190, s. 1).

Kanne 2.6.2010 — Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta

(Asia C-276/10)

(2010/C 209/42)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Pardo Quintillán ja L. Jelínek)

Vastaaja: Tšekin tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Tšekin tasavalta ei ole noudattanut pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EY (¹) 12 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja ja asetuksia tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle

— Tšekin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 16.1.2009.

(¹) EUVL L 372, s. 19